

The University of Tehran Press

Journal of
Social Business

Online ISSN: 3060-7213

Home Page: <https://jsbu.ut.ac.ir/>

Identification and Prioritization of Sustainable Coastal Businesses: A Case Study of Qeshm Island

Mohammad Ali Jafari¹ | Sharareh PourEbrahim Abadi^{*2} | Mehdi Ghorbani³ |
Hamed Rafeei⁴ | Leila AvazPour⁵

1. Department of Environmental Science, Faculty of Natural Resources, University College of Agriculture & Natural Resources, University of Tehran, Karaj, Iran. Email: jafarimohammada@ac.ut.ac.ir
2. Corresponding Author, Department of Environmental Science, Faculty of Natural Resources, University College of Agriculture & Natural Resources, University of Tehran, Karaj, Iran. Email: sh_pourebrahim@ut.ac.ir
3. Department of Reclamation of Arid and Mountainous Regions, Faculty of Natural Resources, University of Tehran, Karaj, Iran. Email: Mehghorbani@ut.ac.ir
4. Department of Agricultural Economics, Faculty of Agriculture, University of Tehran, Karaj, Iran. Email: hamedrafeei@ut.ac.ir
5. Department of Natural Resources Policy, Faculty of Natural Resources, University College of Agriculture & Natural Resources University of Tehran, Karaj, Iran. Email: leila.avazpour@ut.ac.ir

ARTICLE INFO

Article type:
Research Article

Article History:
Received March 11, 2025
Revised April 07, 2025
Accepted April 14, 2025
Published online April 21, 2025

Keywords:
*Multi-Criteria Decision-Making,
Sustainable Development,
Qeshm Island,
Ecosystem Services,
Coastal Businesses.*

ABSTRACT

In today's world, sustainable development has become a key strategy for integrating economic, social, and environmental goals. Coastal areas, with their sensitive ecosystems and valuable economic resources, require careful planning to support the growth of sustainable businesses. This study aims to identify and prioritize sustainable coastal businesses in Qeshm Island—the largest island in the Persian Gulf, Iran. The research follows a descriptive-analytical approach and is based on the fieldwork. To achieve the study's objectives, the Multi-Criteria Decision-Making (MCDM) technique was applied. Initially, 96 active businesses were identified through interviews with relevant organizations. A structured questionnaire was then developed, based on four main criteria: (1) economic value (employment generation, income creation, and investment potential), (2) impact on tourism, (3) environmental effects (both positive and negative), and (4) dependence on ecosystem services and the data were collected from 30 experts in the field. The findings show that nine businesses scored above 6.7 (out of 10) and were recognized as the top options. These include ecotourism, local hotels and restaurants, handicrafts, passenger vessels, traditional fishing, coastal sports activities, beekeeping, shrimp farming, and aquaculture. These businesses not only offer significant potential for job creation and income generation but also contribute to the environmental protection and biodiversity conservation through the responsible use of natural resources.

Cite this article: Jafari. M. Pour Ebrahim Abadi. Sh. Ghorbani. M. Rafeei. H. Avazpour. L. (2025). Identification and Prioritization of Sustainable Coastal Businesses: A Case Study of Qeshm Island. *Journal of Social Business*. 2 (1), 219-233.
<https://doi.org/10.22059/jsbu.2025.391964.1016>

© Mohammad Ali Jafari, Sharareh PourEbrahim Abadi, Mehdi Ghorbani, Hamed Rafeei, Leila AvazPour
Publisher: The University of Tehran Press.
<https://doi.org/10.22059/jsbu.2025.391964.1016>

شناسایی و اولویت بندی کسب و کارهای ساحلی پایدار (مطالعه موردی: جزیره قشم)

محمدعلی جعفری^۱ | شراره پورابراهیم آبادی^{۲*} | مهدی قربانی^۳ | حامد رفیعی^۴ | لیلا عوض پور^۵

۱. گروه محیط زیست، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تهران، کرج، ایران. رایانامه: mohammad.ali7896@yahoo.com
۲. نویسنده مسئول، گروه محیط زیست، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تهران، کرج، ایران. رایانامه: sh_pourebrahim@ut.ac.ir
۳. گروه احیاء مناطق خشک و کوهستانی، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تهران، کرج، ایران. رایانامه: mehghorbani@ut.ac.ir
۴. گروه اقتصاد کشاورزی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه تهران، کرج، ایران. رایانامه: hamedrafiee@ut.ac.ir
۵. گروه سیاست گذاری منابع طبیعی، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تهران، کرج، ایران. رایانامه: leila.avazpour@ut.ac.ir

چکیده

اطلاعات مقاله

نوع مقاله:

پژوهشی

تاریخ های مقاله:

تاریخ دریافت: ۱۴۰۴/۰۱/۱۱

تاریخ بازنگری: ۱۴۰۴/۰۱/۱۸

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۴/۰۱/۲۵

تاریخ انتشار: ۱۴۰۴/۰۲/۰۱

کلیدواژه:

تصمیم گیری چندمعیاره،

توسعه پایدار،

جزیره قشم،

خدمات اکوسیستم،

کسب و کارهای ساحلی.

در جهان امروز، توسعه پایدار به عنوان راهبردی کلیدی برای تلفیق اهداف اقتصادی، اجتماعی و محیط زیستی مطرح است. مناطق ساحلی به دلیل برخورداری از اکوسیستم های حساس و منابع اقتصادی ارزشمند، نیازمند برنامه ریزی دقیق برای توسعه کسب و کارهای پایدار هستند. این پژوهش با هدف شناسایی و رتبه بندی کسب و کارهای ساحلی پایدار در جزیره قشم - بزرگترین جزیره ایران در خلیج فارس - انجام شده است. مطالعه حاضر از نوع توصیفی-تحلیلی و به شیوه میدانی اجرا شده است. برای دستیابی به اهداف تحقیق، از تکنیک تصمیم گیری چندمعیاره (MCDM) استفاده شد. ابتدا از طریق مصاحبه با نهادهای مرتبط، ۹۶ کسب و کار فعال شناسایی گردید. سپس با طراحی پرسشنامه ای مبتنی بر چهار معیار اصلی شامل: (۱) ارزش اقتصادی (اشتغال زایی، درآمدزایی و سرمایه گذاری)، (۲) تأثیرپذیری از گردشگری، (۳) اثرات محیط زیستی (مثبت و منفی)، و (۴) وابستگی به خدمات اکوسیستم، داده های لازم از ۳۰ خبره جمع آوری شد. یافته ها نشان داد ۹ کسب و کار با امتیاز بالای ۶.۷ (از ۱۰) به عنوان گزینه های برتر انتخاب شدند که شامل گردشگری بوم گردی، هتل داری و رستوران های محلی، صنایع دستی، شناورهای مسافری، صید سنتی، تفریحات ورزشی ساحلی، پرورش زنبور عسل، پرورش میگو و آبی پروری می شوند. این مشاغل نه تنها از پتانسیل بالایی برای ایجاد اشتغال و درآمدزایی برخوردارند، بلکه با بهره برداری مسئولانه از منابع طبیعی، به حفظ محیط زیست و تنوع زیستی کمک می کنند.

استناد: جعفری، محمدعلی؛ پورابراهیم آبادی، شراره؛ قربانی، مهدی؛ رفیعی، حامد، عوض پور، لیلا (۱۴۰۴). شناسایی و اولویت بندی کسب و کارهای ساحلی پایدار (مطالعه موردی: جزیره قشم). کسب و کار اجتماعی، ۲ (۱): ۲۱۹-۲۳۳.
<https://doi.org/10.22059/jsbu.2025.391964.1016>

© محمدعلی جعفری، شراره پورابراهیم آبادی، مهدی قربانی، حامد رفیعی، لیلا عوض پور

<https://doi.org/10.22059/jsbu.2025.391964.1016>

ناشر: مؤسسه انتشارات دانشگاه تهران.

۱. مقدمه

جزیره قشم، به‌عنوان بزرگ‌ترین جزیره ایران در خلیج فارس، با چالش‌های محیط‌زیستی متعددی از جمله فرسایش سواحل، آلودگی دریایی و کاهش تنوع زیستی مواجه است (UNEP, 2009). فرسایش سواحل به‌دلیل فعالیت‌های انسانی و تغییرات اقلیمی، تهدیدی جدی برای اکوسیستم‌های ساحلی و منابع طبیعی جزیره است (Ghaffar & Sardar, 2023). همچنین، آلودگی ناشی از زباله‌های پلاستیکی و مواد شیمیایی در آب‌های ساحلی می‌تواند به‌طور مستقیم بر سلامت آبزیان و اکوسیستم‌های دریایی تأثیر منفی بگذارد (Joseph & Pakkeerappa, 2015). کاهش تنوع زیستی نیز یکی دیگر از چالش‌های مهم در قشم است که ناشی از فعالیت‌های انسانی، تخریب زیستگاه‌ها و تغییرات اقلیمی می‌باشد (Ozgür et al., 2021). این کاهش تنوع می‌تواند به از بین رفتن گونه‌های بومی و تهدید اکوسیستم‌های دریایی منجر شود که در نهایت بر معیشت جامعه محلی تأثیر منفی خواهد گذاشت (Mishra et al., 1997).

توسعه کسب‌وکارهای سازگار با محیط زیست در جزیره قشم می‌تواند به کاهش تأثیرات منفی بر اکوسیستم‌های دریایی و ساحلی کمک کند (Chien et al., 2022). به‌عنوان مثال، استفاده از روش‌های پایدار در شیلات و مدیریت منابع آبی می‌تواند به حفظ تنوع زیستی و جلوگیری از تخریب محیط زیست کمک کند (Baloch, 2023). همچنین، اجرای پروژه‌های مرتبط با حفاظت از محیط زیست و توسعه پایدار می‌تواند به ایجاد آگاهی عمومی در مورد اهمیت حفظ منابع طبیعی و اکوسیستم‌های محلی منجر شود (UNWTO, 2015). شناسایی کسب‌وکارهایی که بر پایه اصول پایداری و استفاده بهینه از منابع طبیعی بنا شده‌اند، از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است (Joseph & Pakkeerappa, 2015). در حال حاضر، کسب‌وکارهای ساحلی در قشم عمدتاً شامل فعالیت‌هایی مانند ماهی‌گیری، پرورش آبزیان و خدمات مرتبط با منابع دریایی هستند. این فعالیت‌ها به‌طور مستقیم به منابع طبیعی و اکوسیستم‌های دریایی وابسته‌اند و به همین دلیل، توسعه پایدار آن‌ها نیازمند توجه ویژه به حفظ محیط زیست است (Mishra et al., 1997).

این تحقیق به شناسایی و اولویت‌بندی کسب‌وکارهای پایدار در جزیره قشم می‌پردازد و به‌دنبال توسعه راهبردهایی است که شامل همکاری میان ذی‌نفعان مختلف، از جمله دولت، جامعه محلی و بخش خصوصی باشد تا به‌طور همزمان به اهداف اقتصادی، اجتماعی و محیط‌زیستی دست یابد (Mishra et al., 1997). شناسایی و انتخاب کسب‌وکارهای سازگار با محیط زیست نیازمند بررسی دقیق شرایط محلی و ارزیابی تأثیرات محیط‌زیستی فعالیت‌های اقتصادی است (Ghaffar & Sardar, 2023). این فرآیند می‌تواند شامل تحلیل بازار، نیازهای جامعه محلی و ظرفیت‌های اکولوژیکی منطقه باشد (Ozgür et al., 2021). در نهایت، با توجه به پتانسیل‌های طبیعی و انسانی جزیره قشم، توسعه کسب‌وکارهای سازگار با محیط زیست می‌تواند به‌عنوان یک فرصت بزرگ برای ایجاد اشتغال، افزایش درآمد و بهبود کیفیت زندگی ساکنان جزیره محسوب شود. این امر نه تنها به حفظ محیط زیست کمک می‌کند، بلکه می‌تواند به تقویت هویت فرهنگی و اجتماعی جامعه محلی نیز منجر شود (Ghaffar & Sardar, 2023). این تحقیق با استفاده از رویکرد یکپارچه و چندبعدی با استفاده از تکنیک‌های تصمیم‌گیری چندمعیاره و تأکید بر مشارکت ذی‌نفعان محلی، به‌دنبال ایجاد یک مدل مدیریتی پایدار است. این جنبه نوآوری می‌تواند به‌عنوان یک منبع معتبر و مفید در زمینه توسعه پایدار کسب‌وکارهای ساحلی شناخته شود و به ارتقاء دانش و آگاهی در این حوزه کمک کند.

۲. روش‌شناسی

۲-۱. معرفی منطقه مورد پژوهش

جزیره قشم، بزرگ‌ترین جزیره کشور ایران و خلیج فارس، در دهانه تنگه هرمز واقع شده است. این جزیره از شمال به شهر بندرعباس، از مرکز به شهر خمیر و قسمتی از شهرستان بندر لنگه، از شمال شرقی به جزیره هرمز، از شرق به جزیره لارک، از جنوب به جزیره هنگام و از جنوب غربی به جزایر تنب بزرگ و کوچک و بوموسی محدود می‌گردد. نزدیک‌ترین بندر در ساحل اصلی کشور به جزیره قشم، بندرعباس است که فاصله آن تا محل سر بندر قشم حدود ۱۰۸ مایل دریایی (۲۰ کیلومتر) می‌باشد.

گردآوری شد. نتیجه این مرحله، تدوین فهرستی شامل ۹۶ کسب‌وکار فعال در جزیره قشم بود که کلیه فعالیت‌های اقتصادی را در بر می‌گرفت. در مرحله بعد، غربال‌گری کسب‌وکارها بر اساس میزان ارتباط آن‌ها با محیط‌زیست و خدمات اکوسیستم انجام شد. کسب‌وکارهایی که ارتباط کمتری با این خدمات داشتند، از فهرست حذف شدند و در نهایت ۳۸ کسب‌وکار باقی ماندند که دارای ارتباط مستقیم و معنادار با محیط‌زیست بودند. به‌منظور ارزیابی دقیق‌تر سطح ارتباط این ۳۸ کسب‌وکار با خدمات اکوسیستم، یک پرسشنامه تخصصی بر اساس معیارهای چندگانه تصمیم‌گیری طراحی گردید. این پرسشنامه در اختیار ۳۰ نفر از متخصصان، خبرگان، کارشناسان و فعالان حوزه‌های محیط زیست، منابع طبیعی، گردشگری و توسعه اقتصادی قرار گرفت تا نظرات و ارزیابی‌های آنان جمع‌آوری شود. در این پرسشنامه، برای هر کسب‌وکار، چهار شاخص اصلی با مقیاس امتیازدهی ۱ تا ۱۰ سنجش شد که عبارت‌اند از:

۱. ارزش اقتصادی کسب‌وکار

این معیار به سنجش میزان تأثیر اقتصادی هر کسب‌وکار در سه سطح ملی، منطقه‌ای و محلی می‌پردازد. منظور از ارزش اقتصادی، توانمندی کسب‌وکار در ایجاد اشتغال، تولید درآمد، ارتقاء صادرات (در صورت وجود)، رشد زنجیره ارزش، و جذب سرمایه‌گذاری است. امتیاز بالاتر به کسب‌وکارهایی اختصاص می‌یابد که تأثیر مثبت و گسترده‌تری بر اقتصاد منطقه یا کشور داشته باشند.

۲. تأثیر گردشگری بر کسب‌وکار

این معیار نشان می‌دهد که کسب‌وکار تا چه میزان از حضور گردشگران داخلی و خارجی تأثیر می‌پذیرد. امتیاز بالا به فعالیت‌هایی داده می‌شود که وابستگی قابل توجهی به گردشگری دارند یا به‌طور مستقیم از حضور گردشگران، مانند کسب‌وکارهای گردشگری طبیعت‌محور، صنایع‌دستی، خدمات اقامتی، و توره‌های اکوتوریسم منتفع می‌شوند. این شاخص درک بهتری از پایداری اقتصادی در بستر تغییرات گردشگری ارائه می‌دهد.

۳. تأثیر کسب‌وکار بر محیط زیست (اثرات مثبت و منفی)

این معیار به ارزیابی سطح تأثیر مثبت یا منفی فعالیت‌های کسب‌وکار بر محیط زیست می‌پردازد. تأثیرات مثبت می‌توانند شامل احیای زیست‌بوم‌ها، کاهش آلاینده‌ها، یا مشارکت در برنامه‌های محیط زیستی باشند، در حالی که تأثیرات منفی ممکن است شامل تخریب زیستگاه‌ها، آلودگی آب و خاک، یا بهره‌برداری بیش از حد از منابع طبیعی باشند. پاسخ‌دهندگان براساس شواهد و دانش حرفه‌ای خود، اثر کلی کسب‌وکار بر محیط زیست را ارزیابی می‌کنند.

۴. میزان ارتباط کسب‌وکار با خدمات اکوسیستم

این معیار میزان وابستگی یا هم‌زیستی عملکرد کسب‌وکار با چهار نوع خدمات اکوسیستمی (تأمین‌کننده، تنظیم‌کننده، فرهنگی، و پشتیبان) را مورد بررسی قرار می‌دهد. کسب‌وکارهایی که به‌طور مستقیم به منابع طبیعی مانند آب، خاک، پوشش گیاهی، اکوسیستم‌های دریایی یا منافع فرهنگی-زیباشناختی طبیعت وابسته هستند، امتیاز بالاتری دریافت می‌کنند. این شاخص برای شناسایی کسب‌وکارهایی با نقش کلیدی در حفظ پایداری اکولوژیک طراحی شده است.

پس از جمع‌آوری داده‌های حاصل از پرسشنامه‌ها، امتیازات کسب‌شده توسط هر یک از کسب‌وکارها برای چهار شاخص فوق، به‌صورت مجزا و با استفاده از نرم‌افزار Excel ثبت و تحلیل شد. برای ترکیب امتیازات و انجام تصمیم‌گیری چندمعیاره، از میانگین هندسی^۱ استفاده شد تا وزن هر شاخص به‌صورت متوازن لحاظ گردد.

در مرحله نهایی، کسب‌وکارهایی که توانستند بیش از دوسوم امتیاز کل ممکن را در شاخص‌های بررسی‌شده کسب نمایند، به‌عنوان کسب‌وکارهای منتخب با پیوند قوی با خدمات اکوسیستم شناسایی و معرفی شدند. این کسب‌وکارها، مبنای تحلیل‌های بعدی پژوهش قرار گرفتند.

^۱ Geometric Mean

۳. یافته‌های پژوهش

در این بخش، نتایج حاصل از ارزیابی کسب‌وکارهای شناسایی شده در جزیره قشم به صورت منظم ارائه شده است. جدول ۱ اطلاعات مربوط به ۳۸ کسب‌وکار را شامل می‌شود که بر اساس چهار معیار اصلی شامل ارتباط با خدمات اکوسیستم، تأثیر بر محیط‌زیست (اعم از اثرات مثبت و منفی)، تأثیر گردشگران و ارزش اقتصادی مورد ارزیابی قرار گرفته‌اند.

جدول ۱. ارزیابی و تحلیل کسب و کارهای ساحلی در جزیره قشم بر اساس معیارهای اکوسیستمی و محیط زیستی، گردشگری و اقتصادی

ردیف	نوع کسب‌وکار	ارزش معیار ارتباط کسب و کار با خدمات اکوسیستم/ امتیاز (۱۰-۱)	ارزش معیار تأثیر کسب و کار بر محیط زیست/ امتیاز (۱۰-۱)		ارزش معیار تأثیر گردشگران بر کسب و کار/ امتیاز (۱۰-۱)	ارزش معیار اقتصادی (ملی، منطقه ای، محلی) امتیاز (۱۰-۱)
			اثر مثبت	اثر منفی		
۱	صید و صیادی (سنتی)	۶.۸	۷.۵	-	۷.۰	۶.۱
۲	صید و صیادی (صنعتی)	۷.۵	۷	۷.۲	۴.۸	۷.۲
۳	تولید پودر ماهی (کود، غذای دام و...)	۶.۲	۶.۲	-	۲.۶	۶.۵
۴	تولید کنسرو ماهی	۵.۴	-	۵.۷	۲.۶	۶.۸
۵	سردخانه	۴.۲	۶.۱	-	۳.۵	۶.۹
۶	پرورش میگو	۶.۵	۷.۲	-	۵.۶	۷.۶
۷	پرورش ماهی در استخر	۶.۰	۷.۲	-	۶.۲	۷.۴
۸	پرورش جلبک	۶.۹	۶.۵	-	۳.۹	۵.۷
۹	تامین آب شرب	۷.۷	۶.۵	-	۵.۴	۷.۰
۱۰	برداشت شن و ماسه	۶.۷	-	۷.۶	۲.۵	۵.۰
۱۱	شناورها (مسافربری، گردشگری و باربری)	۵.۷	۶.۶	-	۷.۴	۸.۲
۱۲	گردشگری (بوم‌گردی)	۶.۲	۷.۲	-	۸.۱	۸.۵
۱۳	گردشگری (تفریحات ورزشی)	۴.۹	۷.۹	-	۷.۲	۷.۴
۱۴	گردشگری (هتل، رستوران، کافه)	۵.۵	۷	-	۸.۱	۸.۳
۱۵	صنایع دستی	۴.۹	۷.۱	-	۷.۵	۸.۵
۱۶	فروشگاه‌های لوازم صیادی و غواصی	۳.۹	-	۵.۳	۵.۴	۵.۹
۱۷	پرورش شتر	۶.۶	۶.۷	-	۵.۱	۶.۳
۱۸	پرورش گوسفند	۶.۹	۷.۱	-	۴.۸	۶.۴
۱۹	پرورش زنبور عسل	۶.۹	۷.۶	-	۵.۷	۶.۷
۲۰	لنج سازی	۵.۷	۵.۷	-	۴.۵	۶.۵
۲۱	تولید پوشاک	۵.۵	۶.۷	-	۶.۱	۶.۵
۲۲	تولید لوازم آرایشی و بهداشتی	۵.۶	-	۶.۸	۶.۱	۵.۶
۲۳	تولید زغال	۷.۲	-	۷.۴	۳.۵	۴.۸

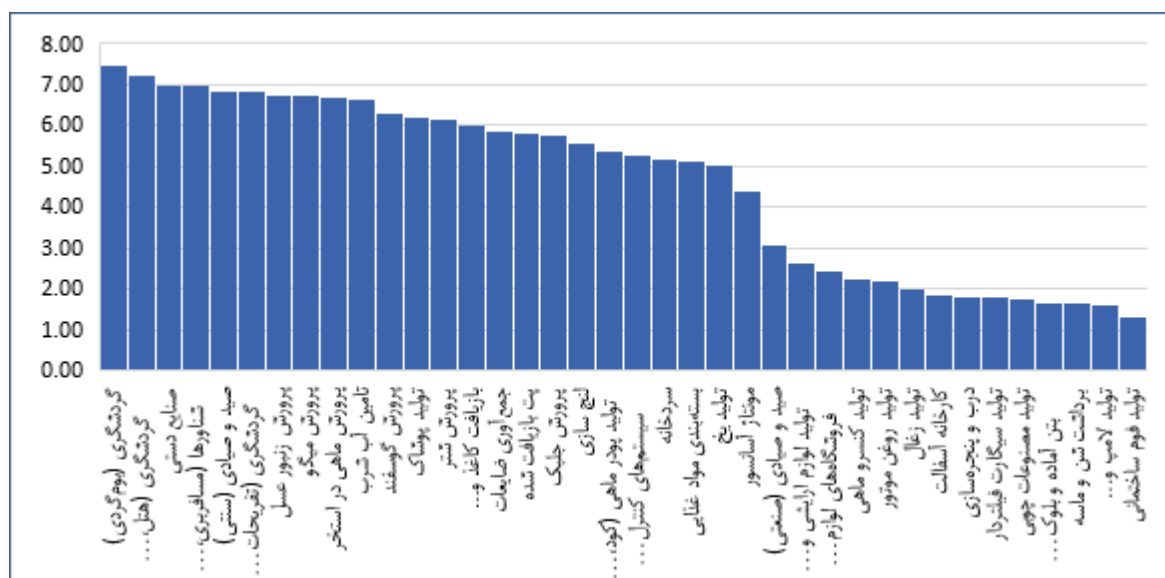
۲۴	مونتاز آسانسور	۳۰	۶۰	-	۲۸	۵۷
۲۵	پت بازیافت شده	۷۰	۷۳	-	۲۹	۵۹
۲۶	جمع‌آوری ضایعات	۶۹	۷۵	-	۳۰	۶۱
۲۷	تولید یخ	۵۲	۶۸	-	۲۷	۵۴
۲۸	بتن آماده و بلوک ساختمانی	۵۷	-	۷۳	۲۵	۵۸
۲۹	درب و پنجره‌سازی	۵۱	-	۶۹	۲۷	۶۴
۳۰	سیستم‌های کنترل ابزار دقیق	۴۲	۸۳	-	۲۶	۶۰
۳۱	تولید سیگار فیلتردار	۶۷	-	۷۸	۲۸	۵۶
۳۲	تولید مصنوعات چوبی	۵۵	-	۷۸	۳۳	۶۱
۳۳	تولید لامپ و...	۳۹	۶۳۳	-	۲۸	۶۱
۳۴	کارخانه آسفالت	۶۱	-	۸	۳۰	۶۳
۳۵	تولید فوم ساختمانی	۵۷	-	۷۹	۲۴	۵۲
۳۶	بسته‌بندی مواد غذایی	۵۲	۶۳	-	۳۵	۵۵
۳۷	بازیافت کاغذ و...	۶۷	۸۱	-	۳۴	۵۸
۳۸	تولید روغن موتور	۶۸	-	۶۹	۳۰	۶۰

برای هر کسب‌وکار، امتیازات اختصاص‌یافته توسط ۳۰ نفر از پاسخ‌دهندگان به‌صورت مجزا جمع‌آوری شد. شایان ذکر است که در خصوص معیار تأثیر کسب‌وکار بر محیط‌زیست، از بالاترین نمره (اثر مثبت یا منفی) برای محاسبه نمره نهایی این شاخص استفاده گردید؛ به‌عبارت دیگر، نمره نهایی این فاکتور بر اساس رابطه زیر تعیین شد:

$$\text{نمره نهایی} = \max (\text{اثر مثبت، اثر منفی})$$

پس از محاسبه نمرات نهایی هر شاخص برای تمامی کسب‌وکارها، داده‌ها با استفاده از نرم‌افزار Excel پردازش شده و میانگین کلی نمرات به‌منظور ارزیابی جامع عملکرد هر کسب‌وکار محاسبه گردید. در نهایت، مقادیر به‌دست‌آمده پس از محاسبه میانگین، در همان نرم‌افزار گرد شده و به‌صورت اعداد صحیح و بدون اعشار در قالب نمودار ۱ ارائه شدند.

نمودار ۱. نمودار مقایسه‌ای عملکرد کسب‌وکارها بر اساس نمرات نهایی

در ارزیابی کلی عملکرد کسب‌وکارها، میانگین امتیازات کسب‌شده توسط هر کسب‌وکار به‌عنوان شاخصی کلیدی برای شناسایی کسب‌وکارهای موفق و دارای پتانسیل بالا مورد استفاده قرار گرفته است. بر اساس نتایج به‌دست‌آمده، آن دسته از کسب‌وکارهایی که میانگین امتیاز آن‌ها برابر یا بیش از ۶/۷ بوده است، به‌عنوان کسب‌وکارهای کلیدی در زمینه‌های اکوسیستمی، محیط‌زیستی، گردشگری و اقتصادی شناسایی شده‌اند. فهرست این کسب‌وکارها که موفق به کسب این سطح از امتیاز شده‌اند، به‌ترتیب عبارت‌اند از:

- ۱) گردشگری (بوم‌گردی)
- ۲) گردشگری (هتل، رستوران و کافه)
- ۳) صنایع دستی
- ۴) شناورها (مسافربری، گردشگری و باربری)
- ۵) صید و صیادی (سنتی)
- ۶) گردشگری (تفریحات ورزشی)
- ۷) پرورش زنبور عسل
- ۸) پرورش میگو
- ۹) پرورش ماهی در استخر

جزیره قشم، به‌عنوان بزرگ‌ترین جزیره ایران در خلیج فارس، با برخورداری از ویژگی‌های طبیعی و فرهنگی منحصر به فرد، یکی از مهم‌ترین مقاصد گردشگری و اقتصادی کشور به‌شمار می‌رود. وجود سواحل زیبا، تنوع بالای اکوسیستم‌ها و غنای فرهنگی، این منطقه را به محیطی مستعد برای توسعه کسب‌وکارهای ساحلی پایدار تبدیل کرده است. در همین راستا، شناسایی و حمایت از کسب‌وکارهای مناسب و هماهنگ با اصول پایداری می‌تواند نقش مهمی در بهبود وضعیت اقتصادی ساکنان جزیره و حفاظت از محیط‌زیست منطقه‌ای ایفا کند. در این مطالعه، از میان ۹۶ کسب‌وکار و فعالیت اقتصادی شناسایی‌شده در جزیره قشم، در نهایت ۹ کسب‌وکار ساحلی پایدار بر اساس معیارهای کلیدی مربوط به ارتباط با خدمات اکوسیستم، عملکرد محیط‌زیستی، تعامل با گردشگران و ارزش اقتصادی برگزیده شده‌اند.

گردشگری بوم‌گردی به‌عنوان رویکردی پایدار و مسئولانه در جذب گردشگر، بر حفظ فرهنگ بومی و محیط‌زیست طبیعی تأکید دارد. این نوع گردشگری با فراهم کردن امکان تجربه مستقیم زندگی محلی برای گردشگران، به ارتقای آگاهی آن‌ها نسبت به ضرورت حفاظت از منابع طبیعی و میراث فرهنگی کمک می‌کند (Rakhmonov, 2024). توسعه اقامتگاه‌های بوم‌گردی و ارائه خدمات بومی، می‌تواند منجر به جذب گردشگرانی شود که به دنبال تجربه‌های اصیل و معنادار هستند (Anandaraj and Phil, 2015). کسب‌وکارهای حوزه اقامت و پذیرایی نظیر هتل‌ها، رستوران‌ها و کافه‌ها به‌طور مستقیم با صنعت گردشگری در ارتباط هستند (Battaglia, 2017). بهره‌گیری از محصولات محلی، استفاده از انرژی‌های تجدیدپذیر و رعایت اصول پایداری در این کسب‌وکارها نه تنها کیفیت تجربه گردشگری را افزایش می‌دهد، بلکه به حفظ محیط‌زیست و تقویت اقتصاد محلی نیز کمک می‌کند (Tončev, 2014). صنایع دستی، به‌عنوان بازتابی از فرهنگ و هنر بومی جزیره، نقش مؤثری در جذب گردشگران و انتقال فرهنگ محلی ایفا می‌کنند (Berondo, 2023). توسعه این فعالیت‌ها، به‌ویژه از طریق برگزاری کارگاه‌های آموزشی برای گردشگران، می‌تواند در افزایش اشتغال، درآمدزایی و پایداری فرهنگی منطقه مؤثر واقع شود (Brandão, 2013). شناورها در قالب مسافربری، باربری و گردشگری، یکی از ارکان اصلی حمل‌ونقل در قشم به‌شمار می‌روند (Vidas et al., 2021). ارتقاء سطح خدمات، تعمیرات منظم و استفاده از فناوری‌های نوین در این حوزه می‌تواند تأثیرات منفی بر محیط‌زیست دریایی را کاهش داده و سطح رضایت گردشگران را ارتقا بخشد (Dávid, 2024). صید و صیادی سنتی با اتکا بر دانش بومی، به‌عنوان یکی از فعالیت‌های اقتصادی پایه‌ای جزیره، در صورت مدیریت اصولی، می‌تواند ضمن تأمین معیشت ساکنان، به حفظ اکوسیستم‌های دریایی نیز کمک کند. گردشگری تفریحات ورزشی از جمله فعالیت‌های پرطرفدار در سواحل جزیره قشم محسوب می‌شود.

(Breton, 2010). طراحی این فعالیت‌ها با رویکرد محیط‌زیستی و برگزاری رویدادهای ورزشی ساحلی می‌تواند به ارتقای آگاهی محیط‌زیستی و افزایش جذابیت گردشگری کمک کند. پرورش زنبور عسل، علاوه بر تولید محصولات طبیعی، از طریق گرده‌افشانی به حفظ تنوع زیستی و تقویت عملکرد کشاورزی محلی نیز کمک می‌کند (Walia and Kaur, 2023). این فعالیت، نمونه‌ای از کسب‌وکارهای کوچک و پایدار با اثرات مثبت چندگانه است. پرورش میگو، با توجه به بازار مصرف گسترده داخلی و بین‌المللی، ظرفیتی بالقوه برای ایجاد درآمد پایدار محسوب می‌شود. پیاده‌سازی شیوه‌های نوین و پایدار در این صنعت، ضامن پایداری منابع و سلامت محیط‌زیست خواهد بود (Widiyanti, 2021). در نهایت، پرورش ماهی در استخر، به‌عنوان یک راهکار نوین در کاهش فشار بر منابع دریایی، در صورت اجرای اصول مدیریت پایدار، می‌تواند به حفظ اکوسیستم‌های آبی و توسعه شیلات پایدار کمک کند (Choudhury et al., 2023).

۴. بحث و نتیجه‌گیری

تحقیق حاضر با هدف شناسایی و اولویت‌بندی کسب‌وکارهای ساحلی پایدار در جزیره قشم انجام شده و به بررسی پیوند این کسب‌وکارها با خدمات اکوسیستمی، اثرات محیط‌زیستی، ظرفیت‌های گردشگری و ارزش اقتصادی آن‌ها می‌پردازد. در این راستا، از میان ۹۶ فعالیت اقتصادی شناسایی‌شده در جزیره، ۹ کسب‌وکار به‌عنوان نمونه‌های برتر کسب‌وکارهای ساحلی پایدار انتخاب شدند که براساس شاخص‌هایی همچون ارتباط با خدمات اکوسیستمی، سازگاری محیط‌زیستی، قابلیت گردشگری و نقش اقتصادی ارزیابی گردیده‌اند. همان‌گونه که در مطالعات پیشین خلیجی، (۲۰۲۰) و بارقی و همکاران، (۲۰۱۱) جزیره قشم با دارا بودن سواحل بکر و فرهنگی پویا، از ظرفیت‌های قابل توجهی برای توسعه کسب‌وکارهای پایدار برخوردار است. هرچند تهدیداتی مانند آلودگی‌های محیط‌زیستی وجود دارد، اما اقداماتی نظیر تقویت مشارکت جوامع محلی و تشویق سرمایه‌گذاری بخش خصوصی می‌تواند زمینه‌ساز تحقق اهداف توسعه‌ای با رویکرد اقتصاد-محیط‌زیست‌محور باشد. یافته‌های این پژوهش در راستای نتایج تحقیقات پیشین بوده و مؤید پتانسیل بالای منطقه در مسیر توسعه پایدار است. نتایج به‌دست‌آمده نشان می‌دهد که جزیره قشم به‌عنوان بزرگ‌ترین جزیره ایران در خلیج فارس، با ویژگی‌های طبیعی و فرهنگی منحصر به فرد خود، یکی از مهم‌ترین مقاصد گردشگری و اقتصادی کشور محسوب می‌شود. همان‌طور که خلیجی (۲۰۲۰) نیز تأکید کرده، تمرکز بر توسعه صنعت گردشگری می‌تواند راهگشای تحقق اهداف کلان اقتصادی در منطقه باشد. موقعیت ممتاز این جزیره به‌عنوان منطقه آزاد تجاری، در کنار جاذبه‌های طبیعی منحصر به فرد و غنای فرهنگی آن، جایگاه استراتژیک قشم را در تحقق اهداف ملی توسعه پایدار دوچندان کرده است.

یکی از ظرفیت‌های قابل توجه در این زمینه، بوم‌گردی است که به‌عنوان رویکردی پایدار و مسئولانه برای جذب گردشگران، بر حفاظت از محیط زیست و فرهنگ محلی تأکید دارد. به‌زعم قدیری معصوم و همکاران (۲۰۲۰)، یکی از ویژگی‌های کلیدی اکوتوریسم، توجه توأمان به حفاظت از طبیعت و ارتقاء جوامع محلی است؛ به‌طوری‌که از طریق آشنایی گردشگران با سبک زندگی، آداب و رسوم و منابع بومی، زمینه افزایش آگاهی محیط‌زیستی و فرهنگی فراهم می‌شود. ایجاد اقامتگاه‌های بوم‌گردی و ارائه خدمات محلی اصیل می‌تواند به جذب گردشگرانی که به دنبال تجربه‌ای واقعی و متفاوت هستند، کمک شایانی نماید. از سوی دیگر، کسب‌وکارهای وابسته به گردشگری خوراک و خدمات رفاهی نظیر هتل‌ها، رستوران‌ها و کافه‌ها نیز نقش مستقیمی در ارتقاء صنعت گردشگری ایفا می‌کنند. همان‌گونه که در مطالعه‌ای درباره استان خوزستان نشان داده شده است (خوشه‌بست و همکاران، ۲۰۲۲)، غذاهای محلی نظیر قلیه‌ماهی و سمبوسه نه تنها به‌عنوان جاذبه‌ای فرهنگی عمل می‌کنند، بلکه با تکیه بر تولیدات ارگانیک و محلی، نقش مهمی در حفظ محیط زیست و حمایت از اقتصاد محلی دارند. همچنین، طراحی و بهره‌برداری از رستوران‌ها و فضاهای دوستدار محیط زیست، با رویکردهایی نظیر مدیریت پسماند کارآمد و استفاده از انرژی‌های تجدیدپذیر، می‌تواند به کاهش آثار منفی گردشگری و توسعه پایدار منطقه منجر شود.

در کنار این موارد، صنایع‌دستی نیز به‌عنوان نمادهای فرهنگی و هنری جزیره قشم، از جایگاه ویژه‌ای در توسعه گردشگری پایدار برخوردارند. این کسب‌وکارها با ترویج فرهنگ بومی، هم به درآمدزایی برای ساکنان کمک می‌کنند و هم سبب غنای تجربه فرهنگی گردشگران می‌شوند. برگزاری کارگاه‌های آموزشی برای معرفی و آموزش صنایع‌دستی محلی به گردشگران، بستری برای تعامل فرهنگی و تقویت اقتصاد محلی فراهم می‌آورد. در همین زمینه، حمزه و فتح‌الهی (۲۰۱۲) نیز در پژوهش خود نشان داده‌اند که صنایع‌دستی بومی نظیر لنج‌سازی و خوس‌دوزی، علاوه بر نقش خود در جذب گردشگر، در حفظ هویت فرهنگی منطقه نقش بسزایی دارند. این مطالعه پیشنهاد می‌کند که توسعه کارگاه‌های آموزشی و مراکز عرضه مستقیم صنایع‌دستی می‌تواند تا ۴۰ درصد به افزایش درآمد جوامع محلی منجر شود.

شناورها، اعم از مسافربری، گردشگری و باربری، به‌عنوان وسایل حمل‌ونقل اصلی در جزیره قشم، نقش محوری در تسهیل جابه‌جایی مسافران و بارها ایفا می‌کنند. بهینه‌سازی و مدیریت پایدار این شناورها می‌تواند به کاهش آلودگی و تأثیرات منفی بر محیط‌زیست کمک کند و همزمان توسعه گردشگری و تجارت در جزیره را تسهیل نماید. در این راستا، توسعه زیرساخت‌های لازم از جمله تعمیر و نگهداری منظم و به‌کارگیری فناوری‌های نوین، بهبود کیفیت خدمات و افزایش رضایت گردشگران را در پی خواهد داشت. مطالعات پیشین در حوزه گردشگری دریایی، از جمله پژوهش‌های اروچی و همکاران (۲۰۱۲) و شمس‌آرا (۲۰۱۱)، بر اهمیت حیاتی شناورها در توسعه گردشگری و تجارت جزایر خلیج فارس تأکید کرده‌اند. یافته‌های این تحقیقات نشان می‌دهد که اگرچه شناورهای مسافربری و گردشگری به‌عنوان شریان‌های اصلی ارتباطی در مناطق جزیره‌ای عمل می‌کنند، اما مدیریت ناکارآمد آنها می‌تواند پیامدهای محیط‌زیستی نامطلوبی از جمله آلودگی دریایی و تخریب اکوسیستم‌های حساس را به دنبال داشته باشد (احساندار، ۲۰۱۱).

صید و صیادی سنتی به‌عنوان یکی از فعالیت‌های اصلی اقتصادی جزیره قشم، نه تنها به حفظ فرهنگ محلی کمک می‌کند، بلکه با استفاده پایدار از منابع دریایی، به تأمین معیشت ساکنان نیز کمک می‌نماید. این نوع صید نیازمند مدیریت صحیح و پایدار است تا تأثیرات منفی بر اکوسیستم‌های دریایی کاهش یابد. مطالعات پیشین همچون پژوهش دانشمهر و همکاران (۲۰۲۴) در شهرستان آبادان نشان داده‌اند که آموزش‌های محیط‌زیستی به صیادان محلی می‌تواند به‌طور معناداری رویکرد آنان را به سمت صید مسئولانه تغییر دهد و از تخریب اکوسیستم‌های دریایی جلوگیری کند. این یافته‌ها با تأکید حاضر بر لزوم مدیریت پایدار صید سنتی در جزیره قشم همسو است، چرا که هر دو پژوهش بر نقش کلیدی آموزش و مشارکت جامعه محلی در حفظ منابع دریایی تأکید دارند (Daneshmehr et al., 2024).

گردشگری تفریحات ورزشی با ارائه فعالیت‌های ورزشی آبی و ساحلی، می‌تواند به جذب گردشگران و تقویت اقتصاد محلی کمک کند. توجه به حفظ محیط زیست در این فعالیت‌ها ضروری است و می‌تواند به ترویج آگاهی محیط‌زیستی در میان گردشگران منجر شود. برگزاری مسابقات و رویدادهای ورزشی در سواحل جزیره می‌تواند به افزایش جذابیت گردشگری و جذب گردشگران بیشتر کمک کند. مطالعات پیشین در حوزه گردشگری ورزشی، مانند پژوهش علیمحمدی و همکاران (۱۴۰۳) در بوشهر، نشان داده‌اند که فعالیت‌های ورزشی ساحلی و آبی نه تنها به عنوان جاذبه‌های گردشگری عمل می‌کنند، بلکه با رعایت اصول محیط‌زیستی می‌توانند به افزایش آگاهی و رفتارهای پایدار در میان گردشگران منجر شوند. این یافته‌ها با تأکید حاضر بر نقش گردشگری تفریحات ورزشی در جذب گردشگران و تقویت اقتصاد محلی در جزیره قشم همسو است. به ویژه، نتایج این پژوهش نشان داد که انطباق مراکز ورزشی با شاخص‌های محیط‌زیستی، تأثیر مستقیمی بر رضایت گردشگران و تبلیغات دهان‌به‌دهان آنان دارد (Alimohammadi et al., 2024). همچنین، مشابه با یافته‌های این تحقیق، این مطالعه بر ضرورت برگزاری رویدادهای ورزشی به عنوان ابزاری برای جذب گردشگران و ترویج فرهنگ حفظ محیط‌زیست تأکید کرده است.

پرورش زنبور عسل نه تنها به تولید عسل و سایر محصولات زنبورعسل کمک می‌کند، بلکه با گرده‌افشانی، به حفظ تنوع زیستی و بهبود کیفیت محصولات کشاورزی محلی نیز کمک می‌کند. این فعالیت می‌تواند به ایجاد اشتغال و درآمد برای ساکنان محلی

منجر شود و به‌عنوان یک منبع غذایی سالم و طبیعی برای جامعه محلی عمل کند. رئیسی سرحدی (۲۰۱۷)، همچنین بر برتری گرده‌افشانی زنبورهای عسل نسبت به روش‌های دیگر تأکید می‌کند، که این موضوع اهمیت پرورش زنبورعسل را در افزایش بهره‌وری کشاورزی و حفظ محیط زیست تقویت می‌نماید.

بر اساس پژوهش حبیبی و همکاران (۲۰۲۳)، پرورش میگو با توجه به تقاضای بالای بازارهای داخلی و خارجی می‌تواند منبع درآمد پایداری برای ساکنان مناطق ساحلی مانند جزیره قشم محسوب شود. این صنعت با به‌کارگیری روش‌های پایدار پرورش، قادر است در حفظ کیفیت آب و تنوع زیستی نقش مؤثری ایفا کند. با این حال، توسعه این صنعت با چالش‌های محیط‌زیستی قابل توجهی همراه است. همان‌طور که حبیبی و همکاران (۲۰۲۳) اشاره کرده‌اند، گسترش مزارع پرورش میگو می‌تواند پیامدهای نامطلوبی از جمله تخریب جنگل‌های حرا، کاهش کیفیت آب‌های ساحلی و افزایش پدیده شکوفایی جلبک‌های مضر را به دنبال داشته باشد. این مسائل نشان‌دهنده ضرورت مدیریت دقیق و برنامه‌ریزی اصولی در توسعه این صنعت است. برای بهره‌برداری پایدار از این منبع درآمدی، لازم است میان توسعه اقتصادی و حفظ محیط زیست تعادل برقرار شود. این امر مستلزم اجرای دقیق استانداردهای محیط‌زیستی، نظارت مستمر بر کیفیت آب و به‌کارگیری فناوری‌های نوین در فرآیند پرورش میگو می‌باشد. با اتخاذ چنین رویکردی می‌توان ضمن حفظ منافع اقتصادی این صنعت برای جوامع محلی، از آسیب‌های محیط‌زیستی آن نیز جلوگیری کرد.

پرورش ماهی در استخر به‌عنوان یکی از روش‌های مدرن در شیلات، می‌تواند به کاهش فشار بر منابع طبیعی دریایی کمک کند. با مدیریت صحیح، این کسب‌وکار می‌تواند به تولید پایدار و حفظ تنوع زیستی منجر شود. ارجمندی و همکاران، (۲۰۱۰) در مطالعه‌ای نشان دادند که توسعه آبزی پروری می‌تواند ضمن تامین امنیت غذایی و ایجاد اشتغال، به کاهش فشار بر ذخایر دریایی کمک کند. آن‌ها تأکید کردند که مدیریت صحیح منابع آب، استفاده از فناوری‌های زیستی و روش‌های تلفیقی کشاورزی-آبزی پروری از جمله راهکارهای کلیدی برای کاهش اثرات منفی محیط‌زیستی مانند آلودگی آب و تغییر اکوسیستم‌های حساس مانند جنگل‌های مانگرو و تپه‌های مرجانی است. همچنین، تصفیه پساب‌های خروجی از استخرهای پرورش ماهی با روش‌هایی مانند هوادهی و ته‌نشینی می‌تواند به کاهش آلودگی‌های ناشی از مواد دفعی نیتروژن‌دار و حفظ کیفیت آب کمک کند. این یافته‌ها با نتایج این مطالعه که بر اهمیت مدیریت پایدار و کاهش فشار بر منابع طبیعی تأکید دارد، همسو است.

یافته‌های پژوهش حاضر نشان می‌دهد که کسب‌وکارهای ساحلی پایدار منتخب، نقشی چندوجهی در ارتقاء معیشت، حفظ محیط زیست و تقویت هویت فرهنگی جزیره قشم ایفا می‌کنند. این کسب‌وکارها، با بهره‌گیری از ظرفیت‌های بومی و طبیعی منطقه، ضمن ایجاد فرصت‌های شغلی و افزایش درآمد جوامع محلی، به بهبود کیفیت محیط‌زیستی و حفظ تنوع زیستی نیز کمک کرده‌اند. بهره‌گیری از منابع طبیعی به‌صورت بهینه و تأکید بر عناصر فرهنگی، به تقویت سرمایه اجتماعی و انسجام هویتی در منطقه انجامیده است. در شرایطی که جزیره قشم با چالش‌هایی نظیر فشارهای محیط‌زیستی، تهدیدهای ناشی از تغییرات اقلیمی و آسیب‌پذیری اقتصادی مواجه است، اولویت‌بخشی به توسعه کسب‌وکارهای پایدار، نه تنها راهکاری برای توسعه اقتصادی محسوب می‌شود، بلکه نوعی مسئولیت اخلاقی برای حفاظت از منابع طبیعی و فرهنگی منطقه به‌شمار می‌آید. این یافته‌ها همسو با مطالعات کروب و بذرافشان (۲۰۱۷) هستند که بر نقش مشارکت جامعه محلی و سیاست‌گذاری هوشمندانه در دستیابی به توسعه متوازن تأکید دارند. تحقیقات بین‌المللی از جمله شیو داس و همکاران (۲۰۲۳) نیز به آسیب‌پذیری نواحی ساحلی در برابر تغییرات اقلیمی پرداخته‌اند. نتایج این پژوهش با تمرکز بر شناسایی و ارزیابی کسب‌وکارهای پایدار نظیر بوم‌گردی و پرورش میگو، نشان می‌دهد که این فعالیت‌ها می‌توانند ابزارهایی اثربخش برای افزایش تاب‌آوری اکولوژیکی و معیشتی جزیره قشم باشند. از سوی دیگر، ارزیابی اقتصادی خدمات اکوسیستم به‌عنوان مبنایی برای تصمیم‌گیری‌های مدیریتی نیز مورد توجه قرار گرفته است (ازیز، ۲۰۲۰؛ وردهل و همکاران، ۲۰۲۰). یافته‌های این تحقیق با تأکید بر ارزش‌گذاری کسب‌وکارهای پایدار، زمینه‌ساز ارتقاء آگاهی ذی‌نفعان و تسهیل سیاست‌گذاری‌های مؤثر در مسیر توسعه پایدار خواهد بود. در مجموع، توسعه کسب‌وکارهای ساحلی پایدار در جزیره قشم، علاوه بر اثرات اقتصادی و محیط‌زیستی مثبت، می‌تواند به‌عنوان الگویی موفق برای سایر مناطق ساحلی

ایران و منطقه مطرح شود. این مطالعه با تأکید بر ضرورت یکپارچگی میان ابعاد اقتصادی، اجتماعی و محیط‌زیستی، چارچوبی برای برنامه‌ریزی جامع و پایدار ارائه می‌دهد.

با توجه به یافته‌های این تحقیق و اهمیت توسعه کسب‌وکارهای پایدار در جزیره قشم، چندین پیشنهاد برای تحقیقات آینده، اقدامات اجرایی و سیاست‌گذاری‌های مؤثر مطرح می‌شود. تحقیقات آینده می‌تواند به بررسی تأثیر تغییرات اقلیمی بر کسب‌وکارهای ساحلی پرداخته و به درک بهتر چالش‌های آینده و ارائه راهکارهای تطبیقی برای مقابله با مشکلات ناشی از تغییرات محیطی کمک کند. همچنین، انجام مطالعات تطبیقی بین جزیره قشم و سایر جزایر خلیج فارس می‌تواند به شناسایی الگوهای موفق و چالش‌های مشترک در توسعه کسب‌وکارهای پایدار منجر شود. در همین راستا، نقش فناوری‌های نوین، به‌ویژه در حوزه انرژی‌های تجدیدپذیر و سیستم‌های مدیریت پسماند، باید بیشتر مورد توجه قرار گیرد، چراکه پژوهش‌ها می‌توانند به ارزیابی اثرات این تکنولوژی‌ها بر توسعه کسب‌وکارهای پایدار بپردازند. در سطح اجرایی، برای تسهیل توسعه کسب‌وکارهای پایدار باید شبکه‌های همکاری میان ذی‌نفعان مختلف نظیر دولت، بخش خصوصی و جوامع محلی ایجاد شود تا از طریق تبادل دانش و منابع روند توسعه تسریع یابد. علاوه بر این، تدوین و اجرای برنامه‌های آموزشی برای جامعه محلی و فعالان اقتصادی در زمینه روش‌های پایدار و مدیریت محیط‌زیستی می‌تواند به ارتقاء آگاهی عمومی و بهبود عملکرد کسب‌وکارها کمک کند. همچنین، سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌های پایدار نظیر سیستم‌های انرژی تجدیدپذیر و مدیریت پسماند می‌تواند تأثیرات منفی محیط‌زیستی کسب‌وکارها را کاهش داده و به حفظ منابع طبیعی کمک کند. در همین حال، حمایت مالی و تسهیلات دولتی برای کسب‌وکارهای پایدار به تسهیل روند توسعه این کسب‌وکارها کمک خواهد کرد. در سطح سیاست‌گذاری، تدوین سیاست‌های حمایتی مانند معافیت‌های مالیاتی و تسهیلات کم‌بهره برای کسب‌وکارهای پایدار ضرورت دارد و علاوه بر این، ایجاد چارچوب‌های قانونی که استفاده پایدار از منابع طبیعی را تضمین کند، می‌تواند به حفظ محیط زیست و توسعه پایدار کمک کند. همچنین، ایجاد سیستم‌های نظارت و ارزیابی مستمر برای کسب‌وکارهای ساحلی به شناسایی چالش‌ها و بهبود عملکرد آن‌ها منجر خواهد شد. در راستای تقویت جامعه محلی، تشکیل تعاونی‌های محلی برای مدیریت منابع طبیعی و توسعه کسب‌وکارهای پایدار می‌تواند به‌عنوان پلتفرمی برای هم‌افزایی و تبادل تجربیات عمل کند. برندسازی محصولات محلی مانند صنایع‌دستی، عسل و ماهی نیز می‌تواند به افزایش ارزش افزوده و جذب بازارهای جدید کمک کند. تشویق زنان و جوانان به مشارکت در کسب‌وکارهای پایدار به ایجاد اشتغال و تقویت اقتصاد محلی کمک خواهد کرد و تبلیغات و بازاریابی برای گردشگری پایدار و بوم‌گردی می‌تواند به جذب گردشگران علاقه‌مند به محیط‌زیست و افزایش درآمد جامعه محلی منجر شود. به‌طور کلی، این پیشنهادات می‌توانند به بهبود تحقیقات آینده، اجرای پروژه‌های عملی و سیاست‌گذاری‌های مؤثر در زمینه توسعه کسب‌وکارهای پایدار در جزیره قشم و سایر مناطق ساحلی کمک کنند.

References

- Alimohammadi, H., Adabi Firouzjah, J., Gholami, T., & Akbari, S. (2024). Studying the environmentally friendly behavior of active sport tourists in Bushehr beach sports. *Research in Sport Management and Motor Behavior*, 14(28). <http://jrsm.khu.ac.ir/article-1-3266-fa.html>
- Anandaraj, M., & Phil, M. (2015). Ecotourism: Origin and development. *International Journal of Management and Humanities*, 2(1), 1–3.
- Arjamandi, R., Karbasi, A., & Moghoei, R. (2010). Investigating the environmental effects of aquaculture in Iran. *Environmental Science and Technology, Fahm Period*, (2), 68–89.
- Aziz, T. (2020). Changes in land use and ecosystem services values in Pakistan, 1950–2050. *Environmental Development*. Advance online publication. <https://doi.org/10.1016/j.envdev.2020.100576>
- Baloch, K. (2023). Commodity price dynamics and COVID-19: Evidence from the oil and gold markets. *Climate Economics and Social Impact (CESI)*, 1(1), 7–23. <https://doi.org/10.56868/cesi.v1i1.5>
- Bargi, H., Dehghan Hesampour, M., Ramadan, T., & Gemini, D. (2012). Planning for sustainable tourism development in the Persian Gulf region (Qeshm). *Spatial Planning*, 3, 75–94. (In Persian) <https://dor.isc.ac/dor/20.1001.1.22287485.1391.2.3.7.1>
- Battaglia, M. (2017). Sustainability in the tourism business. 3, 122–134. <https://doi.org/10.4468/2017.3.11BATTAGLIA>
- Baumgartner, R. J., & Korhonen, J. (2010). Strategic thinking for sustainable development. *Sustainable Development*, 18(2), 71–75. <https://doi.org/10.1002/sd.452>
- Berondo, R. G. (2023). The impact of socio-economic and traditional practices of the local folks in the tourism industry. <https://doi.org/10.59762/cli901324531220231205131244>
- Brandão, P. de M., Moreira da Silva, F. R., & Fischer, T. (2013). Potencialidades do artesanato no desenvolvimento de destinos turísticos criativos e sustentáveis. *Tourism & Management Studies*, 1(1), 195–202.
- Breton, J. M. (2010). Sport, tourisme, environnement et développement local durable (activités récréatives et sportives et protection de l'environnement: le cas du Parc national de la Guadeloupe). *Revue juridique de l'environnement*, (2), 219–230.
- Chien, F., Chau, K. Y., Aldeehani, T. M., Huy, P. Q., Tan, L. P., & Mohsin, M. (2022). Does external debt as a new determinant of fiscal policy influence sustainable economic growth: Implications after COVID-19. *Economic Change and Restructuring*, 55, 1717–1737. <https://doi.org/10.1007/s10644-021-09365-1>
- Choudhury, M. I., Sumidha, E., Singh, P. K., & Ramesh, T. (2023). Aquaculture and fisheries science sustainable practices in marine and freshwater systems. *Uttar Pradesh Journal of Zoology*. <https://doi.org/10.56557/upjoz/2023/v44i243844>
- Danesh Mehr, A., Khosravizadeh, M., Zare, P., Shiri, N., & Derakhshash, N. (2024). The role of environmental awareness and knowledge among local fishermen in Abadan County in sustainable

fishing practices. *Iranian Journal of Natural Resources*, 77(2), 157–171. <https://doi.org/10.22059/jfisheries.2024.370080.1411>

Dávid, A. (2024). Sustainable goods transport – inland navigation. *Cognitive Sustainability*, 3(1). <https://doi.org/10.55343/cogsust.101>

Ehsandar, N. (2011). Roadmap for maritime development. *Payam-e Darya Monthly*, 211.

Fatemi, S. M. R. (2004). Environmental assessment studies of sensitive coastal areas in Qeshm Island. Department of Environment (General Directorate of Environment Protection of Hormozgan Province). <https://civilica.com/doc/124260>

Ghadiri-Masoum, M., Minaei, M., & Daryan-Astaneh, A. (2020). The role of eco-lodges in the development of rural tourism in rural areas of Khur and Biabanak county. *Rural Space and Economy*, 9(2), 23–42. <http://serd.khu.ac.ir>

Ghaffar, A., & Sardar, M. (2023). Different regions' climate vulnerability and the success of transitioning to renewable energy. *Climate Economics and Social Impact (CESI)*, 1(1), 39–54. <https://doi.org/10.56868/cesi.v1i1.7>

Habibi, A., Hedayati, A., & Mousavi-Sabet, H. (2023). The environmental impact of shrimp aquaculture on coastal pollution and human health (Iranian Coast). *Journal of Marine Medicine*, 5(2), 99–108. <https://doi.org/10.30491/5.2.99>

Hamze, F., & Fathollahi, F. (2012). A study of handicrafts as one of the tourist attractions of Qeshm Island. National Conference on Qeshm and Its Future Outlook. <https://civilica.com/doc/163148>

Johnson, L., & Schroeder, B. (2012). Sustainable coastal tourism development in northeast Michigan. <https://B2n.ir/t44935>

Joseph, P. D., & Pakkeerappa, P. (2015). Sustainable coastal tourism: A community perspective. *Atna Tourism Studies*, 23–33. <https://doi.org/10.12727/ajts.13.3>

Karubi, M., & Bazrafshan, S. (2016). Typology of coastal stakeholders in supporting the sustainable tourism development paradigm (Case study: Babolsar city). *Human Geography Research*, 48(4), 801–813. (In Persian) <https://doi.org/10.22059/jhgr.2016.53514>

Khaliji, M. A. (2020). Study on tourism development free trade area (Case Study Qeshm). *Tourism & Hospitality Research*, 7(4), 89–104. Islamic Azad University, Garmsar Branch. <https://dorl.net/dor/20.1001.1.20089562.2020.7.4.5.7>

Kohpayeh, M. (2012). Determining the potential and ecological capacity of Qeshm Island for ecotourism using multi-criteria decision-making (MADM) methods (Master's thesis). Islamic Azad University, Bandar Abbas Branch. <https://civilica.com/doc/286275>

Khooshebast, F., Bavarsad Shahripor, S., & Bavarsad Shahripor, K. (2021). Examining the role of food tourism in the sustainable development of tourism in Khuzestan province, Abadan city. 2nd National Conference on Management & Tourism Industry, Tehran, Iran.

Mishra, D. P., Bobinski Jr., G. S., & Bhabra, H. S. (1997). Assessing the economic worth of corporate event sponsorships: A stock market perspective. *Market-Focused Management*, 2(2), 149–169. <https://doi.org/10.1023/A:1009731419345>

Oroji, H., Ziyari, K. A., Alizadeh, M., & Mohammadian, Z. (2012). Investigation and determination of marine tourism routes in the Persian Gulf islands. *Journal of Cultural and Political Studies of the Persian Gulf*, 67–86.

Ozgür, G., Elgin, C., & Elveren, A. Y. (2021). Informality as a barrier to sustainable development. *Sustainable Development*, 29, 45–65. <https://doi.org/10.1002/sd.2130>

Raeisi Sarhaddi, E. (2017). The role of honeybees in the environment, health, and the country's economy, and the impact of the Beekeepers' Union in establishing a healthy and efficient beekeeping system. National Conference on Honeybee Products. <https://civilica.com/doc/909639/>

Rakhmonov, S. (2024). Ecotourism as a way of sustainable tourism development of the region. *Nashrlar*.

Das, S., Majumder, S., & Sharma, K. K. (2023). Assessing integrated agricultural livelihood vulnerability to climate change in the coastal region of West Bengal: Implication for spatial adaptation planning. *Regional Studies in Marine Science*, 57, 102748. <https://doi.org/10.1016/j.rsma.2022.102748>

Shams Ara, H. (2010). Barriers to investment in marine tourism sector (Mavane'-e sarmayegozari dar bakhsh-e gardeshgari-e daryai). *Payam-e Darya Monthly*, 202.

Statistical Center of Iran. (2016). *Census of 2016*.

Statistical Yearbook of Hormozgan Province. (2012). *Statistical Center of Iran*.

Statistical Yearbook of Hormozgan Province. (2021). *Statistical Center of Iran*.

Tončev, M. J. (2014). Importance of sustainable tourism. *Sinteza*, 722–725. <https://doi.org/10.15308/SINTEZA-2014-722-725>

UNEP. (2009). *Sustainable coastal tourism: An integrated planning and management approach*. Milan: UNEP Manuals on Sustainable Tourism. <https://wedocs.unep.org/20.500.11822/7819>

UNWTO. (2015). *Tourism and the sustainable development goals*. Brochure. <https://www.e-unwto.org/doi/pdf/10.18111/9789284417254>

Vidas, S., Cukrov, M., Šutalo, V., & Rudan, S. (2021). CO2 emissions reduction measures for RO-RO vessels on non-profitable coastal liner passenger transport. *Sustainability*, 13(12), 6909. <https://doi.org/10.3390/su13126909>

Walia, S. S., & Kaur, T. (2023). Beekeeping (pp. 77–82). https://doi.org/10.1007/978-981-99-6556-4_10

Wiederholt, R., Stainback, A., Paudel, R., Khare, Y., Naja, M., Davis, S., & Van Lent, T. (2020). Economic valuation of the ecological response to hydrologic restoration in the Greater Everglades ecosystem. *Ecological Indicators*, 117, Article 106678. <https://doi.org/10.1016/j.ecolind.2020.106678>

Widiyanti, P. M. (2021). Environmental impacts of shrimp farming and benefit of pond intensification for sustainable aquaculture: A review. *Proceedings of ICSE*, 4, 282–295. <http://sunankalijaga.org/prosiding/index.php/icse/article/download/672/640>